

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/149/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200254
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2719200254.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcov: 1. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., 2. C. B., nar. XX.X.XXXX, bytom F., 3. G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, H., 4. I. J., nar. XX.X.XXXX, bytom K. H. XXXX/X, H., 5. L. L., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XX, žalobcovia 1. až 5. spoločne zastúpení advokátom: JUDr. Peter Schmidl, so sídlom Záhorácka 11/A, Malacky, 6. N. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. O. XXX/XX, F., proti žalovaným: 1. ZATARA, s.r.o., so sídlom Petrova Ves 81, IČO: 45 436 185, 2. H. C., nar. X.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, F., obaja spoločne zastúpení advokátom: JUDr. Ľubomír Vanek, so sídlom Potočná 169/85, Skalica, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu a kúpnej zmluvy k rodinnému domu a iné, na odvolanie žalobcov 1. až 5. proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2C/5/2019-317 zo dňa 2. augusta 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. a IV. **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému 1. a 2. **p r i z n á v a** voči žalobcom 1. až 5. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- III. Žalovanému 1. a 2. **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi 6. náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom konanie o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F. a o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F., byt č. XX na parc. č. 3185 a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX vo veľkosti 1016/10000 zastavil, II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol, III. výrokom žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1. až 5. v plnom rozsahu, IV. výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 77, § 78, § 137, § 144, § 145 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), § 2 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ako aj s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie vecne dôvodil, že vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcov, ktorí zobrali žalobu (prostredníctvom právnej zástupkyne) späť v bodoch 2. a 3. žaloby, konanie v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil. Predmetom konania, po čiastočnom späťvzatí, zostal nárok uvedený v bode

1. žalobného petitu (určenie, že zmluva o prevode vlastníctva bytu a kúpna zmluva k rodinnému domu uzavretá dňa 17.09.2014 medzi účastníkmi C. C., C. B. a P. B. na strane jednej ako predávajúci a kupujúcim ZATARA s.r.o. je neplatná). Prvoinštančný súd vychádzal zo skutkových zistení, že z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. F., okres Skalica, obec F. je zrejme, že vlastníkom nehnuteľnosti byt č. XX, vchod 1, 5 p., je ZATARA, s.r.o. v spoluvlastníckom podiele 1/1. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. F., okres Skalica, obec F. vyplýva, že vlastníkom nehnuteľnosti rodinný dom súp. č. XXXX na parc. č. 3240 je H. C. v spoluvlastníckom podiele 1/1. Po predbežnom právnom posúdení veci okresný súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, a to najmä s poukazom na procesné podmienky v zmysle § 137 CSP, ktoré musia byť splnené. Ak sa žalobcovia domáhajú určenia neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu a kúpnej zmluvy, teda právnej skutočnosti, je možné takúto žalobu podať iba v prípade, ak takúto možnosť pripúšťa hmotnoprávny predpis (§ 137 písm. d) CSP). V tomto prípade však nie je možné, podľa tohto ustanovenia, v konaní ďalej pokračovať, nakoľko hmotnoprávny predpis (Občiansky zákonník v ustanovení § 588 a nasl.) neupravuje možnosť vyslovenia neplatnosti, resp. priamo zrušenie kúpnej zmluvy. Z dôvodu, že hmotnoprávny predpis nepripúšťa *expressis verbis* vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy, žalobe podľa § 137 písm. d) CSP nie je možné vyhovieť. V danom prípade by prichádzala do úvahy žaloba podľa § 137 písm. c) CSP, ak na takomto určení je naliehavý právny záujem, avšak žalobcovia, zastúpení právnu zástupkyňou, žalobu o určenie vlastníckeho práva (body 2. a 3. petitu žaloby) počas konania zobrali späť. Z obsahu žaloby taktiež vyplýva, že pôvodní žalobcovia 1. a 3., ktorí boli predávajúcimi, spolu so žalobkyňou 2., počas konania zomreli a je zrejme, že určením neplatnosti zmluvy by sa spor nevyriešil, len by sa posunul do inej žaloby, a to o určenie vlastníckeho práva (avšak nie v takom znení ako bola podaná pôvodne, vzhľadom na stratu procesnej subjektivity pôvodných žalobcov 1. a 3.), prípadne žaloby o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiťovi. Pri žalobách o určenie právnej skutočnosti sa § 137 písm. d) CSP o naliehavom právnom záujme nezmieňuje, jeho preukazovanie teda nie je pre prípustnosť takejto určovacej žaloby podstatné. Jedinou zákonnou podmienkou jej prípustnosti je skutočnosť, že oprávnenie (možnosť) domáhať sa určenia právnej skutočnosti musí vyplývať z osobitného predpisu. Ustanovenia § 37, § 39 ani § 39a Občianskeho zákonníka (od ktorých ustanovení žalobcovia odvodzujú absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy) neobsahujú ustanovenie o tom, že sa absolútnej neplatnosti právnych úkonov možno domáhať na súde, stanovujú len podmienky za akých je právny úkon neplatný. Pre prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti - neplatnosti právneho úkonu nestačí, že osobitný predpis stanovuje podmienky (ne)platnosti právneho úkonu, keď výslovne nestanovuje aj možnosť domáhať sa určenia tejto právnej skutočnosti na súde (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/47/2020). Vzhľadom na to, že žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť podať takýto typ žaloby, bolo dôvodným žalobu žalobcov s prihliadnutím na ustanovenie § 137 písm. d) CSP ako procesne neprípustnú zamietnuť.

4. O trovách konania okresný súd rozhodol za použitia ust. § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 CSP (III. výrok napadnutého rozsudku). Žalobcovia zavinili späťvzatie žaloby v nárokoch 2 a 3 a žalovaným, ktorí mali vo veci úspech v nároku 1 žaloby, priznal právo na ich náhradu voči žalobcom 1. až 5. v plnom rozsahu. Vzhľadom na postoj žalovaného 6., ktorý nemal záujem vystupovať ako strana v spore, okresný súd na to prihliadol a v jeho prípade uplatnil postup podľa § 257 CSP, s čím žalovaní súhlasili a náhradu trov konania si voči nemu neuplatnili. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti tomuto rozsudku výlučne II., III. a IV. výroku podali odvolanie žalobcovia (1. až 5.), ktorým navrhli zrušenie (napadnutých výrokov) a vrátenie súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentovali tým, že súd prvej inštancie po čiastočnom späťvzatí žalobných petitov dospel k záveru, že sa jedná len o žalobu o určenie právnej skutočnosti, keď žalobný návrh posudzoval prísne formalisticky a nevychádzal tak z celkového obsahu žaloby a rozhodujúcich skutkových tvrdení v nej opísaných (poukaz na R 14/2021). Z obsahu žaloby, dôkazov doložených do spisu, i z pojednávania, ktoré vo veci prebehli je jasne badateľný úmysel žalobcov určiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré mali pred uzatvorením zmluvy o prevode vlastníctva k bytu a kúpnej zmluvy vo svojom vlastníctve. Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcov bola skutočnosť, že počas vedenia sporu zomreli (pôvodní) žalobcovia 1. a 3. a okresný súd pokračoval v konaní s ich dedičmi. Po nebohých poručiťoch P. B. a C. C. prebehli dedičské konania pod sp. zn. 9D/621/2020, Dnot 179/2020 a sp. zn. 7D/291/2020, Dnot 107/2020, avšak predmetom dedičstva po nebohom P. B. nebola nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX (predmetný byt č. XX) z dôvodu, že v čase smrti poručiťel nebol jej vlastníkom. Uvedená nehnuteľnosť bola v dedičskom konaní

zo strany účastníkov konania uvádzaná, rovnako tak aj to, že sa o ňu v danom čase vedie súdne konanie. Na základe týchto skutočností notárka JUDr. Viera Kotvanová neodkázala dedičov na podanie žaloby na súd podľa § 194 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, nakoľko za najefektívnejší postup sa javilo počkať na rozhodnutie v predmetnej veci sp. zn. 2C/5/2019. Rovnaký postup sa javil byť správnym i v dedičskom konaní po poručiteľovi C. C. ohľadom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX (v podiele 1/4), nakoľko v čase smrti poručiteľ nebol jej vlastníkom. Ako vecne správny postup sa javí po určení neplatnosti a nastolení stavu pred uzavretím zmluvy o prevode vlastníctva bytu a kúpnej zmluve, prejednať nehnuteľnosti v dedičskom konaní ako novo objavené dedičstvo, kde by prípadným zanechaním závetu alebo dedičskou dohodou mohlo prísť k úplne inému určeniu dedičských podielov, ako by tomu bolo rozhodnutím súdu. Súd by rovnako tak vyhlásením takéhoto výroku úplne obišiel riadne prejednanie dedičstva v dedičskom konaní. Rovnako tak sa javí ako nesprávne určiť vo výroku vlastníctvo k nehnuteľnostiam len všeobecne voči žalobcom bez určenia akýchkoľvek podielov, nakoľko by takéto vlastníctvo nebolo možné zapísať do katastra nehnuteľností. Takýto zápis by bolo možné vykonať opätovne len po prejednaní novoobjaveného dedičstva a určení dedičských podielov v uznesení notára ako súdneho komisára v dedičskom konaní. Postup okresného súdu sa žalobcom javí ako prísne formalistický, ba až približujúcu sa stavu denegatio iustitiae. S prihliadnutím na celkové skutočnosti a popis skutkového deja, kde uzavreli žalobcovia a žalovaní zmluvu o prevode vlastníctva bytu a kúpnu zmluvu k rodinnému domu k čomu boli nútení z dôvodu výkonu záložného práva bankou, čo bolo žalovanému známe, pričom v rámci rokovania o uzavretí uvedenej zmluvy boli zo strany žalovaného ako kupujúceho uistení, že žalobcom ako predávajúcim po vyplatení ich hypotekárneho úveru, ktorého záložné právo sa vzťahovalo na vyššie uvádzané nehnuteľnosti, prepíše vyššie uvádzaný byt č. XX na Q. ulici späť do ich vlastníctva, čo sa však už nestalo, došlo k hrubému uvedeniu do omylu a konaniu odporujúceho akýmkoľvek dobrým mravom. Zároveň s poukazom na celkovú obstarávaciu sumu nehnuteľností uvádzaných v zmluve o prevode vlastníctva bytu a kúpnu zmluvu k rodinnému domu, ktorá predstavovala hodnotu 25.130,- Eur a s poukazom na doložené znalecké posudky v konaní, v tejto sa samotná hodnota bytu ani len neodrážala. Kúpna suma predstavovala hrubý nepomer voči hodnote oboch nehnuteľností čoho si bol žalovaný s prihliadnutím na jeho podnikateľskú činnosť v obchodnom registri vedomým (predaj nehnuteľnosti, realitná činnosť). Uvedené a rovnako tak i následné prevádzanie nehnuteľností zo strany žalovaného teda len preukazuje, že konanie žalovaného bolo v priamom úmysle profitovať z nepriaznivej situácie žalobcov, využiť ich tieseň, v ktorej sa na základe výkonu záložného práva bankou ocitli. Zo samotného podpisu kúpnej zmluvy je jednoznačné, že k podpisu zmluvy došlo neoprávnenou osobou zo strany kupujúceho, z dôvodu, že pani H. C., toho času nemala oprávnenie podpisovať scudzovacie zmluvy takéhoto charakteru. Rovnako tak bola preukazovaná v konaní aj samotná pravosť tohto podpisu niekoľkými listinnými dôkazmi, kde sa uvedený podpis pani H. C. ani len nezhodoval s inými ňou podpísanými listinami. Terajší konateľ spoločnosti pán C. mal toho času zákaz podnikateľskej činnosti, čo znamená, že za spoločnosť ZATARA s.r.o. nemohol vystupovať a už vôbec nie vykonávať akékoľvek právne úkony. Tvrdenie okresného súdu, že ustanovenia § 37, § 39, ani § 39a Občianskeho zákonníka, od ktorých žalobcovia odvodzujú absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, neobsahujú ustanovenie o tom, že absolútnej neplatnosti právnych úkonov sa možno domáhať na súde, že stanovujú len podmienky, za akých je právny úkon neplatný, podľa žalobcov odporuje základným princípom podľa čl. 1 a čl. 2 Civilného sporového poriadku.

6. Žalovaní odvolanie nepodali, k odvolaniu žalobcov sa vyjadrili a uviedli, že napadnutý rozsudok navrhujú ako vecne správny potvrdiť. Žalobcovia vychádzajú z nepochopenia inštitútu žaloby v zmysle ust. § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na žalobcami uplatnený nárok, ktorým sa domáhali určenia neplatnosti právnych úkonov, súd prvej inštancie nemal inú možnosť ako vo veci rozhodnúť. V časti určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam zobrali žalobcovia návrh späť, preto je nezrozumiteľná ich argumentácia, že okresný súd neposudzoval obsah žaloby, ale len samotný žalobný návrh. Žalobcovia sa slobodne rozhodli vziať žalobu v časti určenia vlastníctva späť (teda nepožadovali určenie vlastníctva) a teraz súdu zmätočne vytýkajú, že o určení vlastníctva mal rozhodovať. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (R 14/2021), na ktoré poukazujú žalobcovia, je v tomto prípade neaplikovateľné. V predmetnom rozhodnutí dovolací súd uzavrel, že „súd prvej inštancie mal za účelom ustálenia predmetu konania v zmysle § 129 CSP žalobkyňu poučiť o vadách ňou podanej žaloby a vyzvať ju, aby ich v ním určenej lehote odstránila“. V tomto prípade súd prvej inštancie nielenže opakovane vyzýval na opravu návrhu, ale žalobcovia samotní realizovali svoje dispozičné právo so žalobou. Ak by sa aj odhliadlo od toho, že sa žalobcovia rozhodli nepožadovať určenie vlastníctva, nemožno ignorovať, že boli opakovane okresným súdom vyzývaní na odstránenie väd a doplnenie žaloby. Žalobcovia tak zrejme v podanom odvolaní naznačujú, že okresný súd pochybil, keď sám z

vlastnej iniciatívy nezmenil nimi navrhovaný petit a nerozhodol o určení vlastníctva a to napriek tomu, že samotní žalobcovia výslovne nechceli určiť vlastníctvo (viď čiastočné späťvzatie návrhu). Žaloby o určenie právnej skutočnosti sú prípustné len vtedy, ak ich pripúšťa osobitný predpis. V iných prípadoch sú žaloby o určenie platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu neprípustné (poukaz na rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo 17/2019).

7. K vyjadreniu žalovaných k odvolaniu žalobcov sa vyjadrili žalobcovia a uviedli, že napadnuté rozhodnutie považujú za rozhodnutie v rozpore s právnou istotou, nakoľko v uvedenej právnej veci prebehlo niekoľko pojednávaní, kde bolo jasné, čo je predmetom žaloby a čo chcú žalobou dosiahnuť (poukaz na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 192/2015). Rozhodnutie o zamietnutí žaloby je podľa ich názoru porušením základného práva na ochranu vlastníctva zaručeného čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené, dávajúc dôraz najmä na poskytovanie materiálnoprávnej ochrany dotknutým právam, a nie na prepiaty formalizmus pri koncipovaní súdneho rozhodnutia a rovnako tak s poukazom na princíp právnej istoty poukázali na rozsudky okresných súdov v rámci celej Slovenskej republiky, kde sa v porovnateľných veciach rozhodlo v určovacích žalobách výslovne o neplatnosti zmluvy, pričom nebolo výrokom určené priamo aj vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam (rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13C/39/2021, rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 5C/24/2021, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 40C/37/2020, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/476/2013, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/40/2021). K imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Obsahovým komponentom princípu právnej istoty je veľmi zjednodušene povedané rovnaká odpoveď na právnu otázku za rovnakého alebo analogického skutkového stavu. Z uvedeného zároveň vyplýva, že pokiaľ nie je splnená podmienka existencie rovnakého alebo analogického skutkového stavu, nie je splnený základný predpoklad na to, aby všeobecný súd na účel dodržania princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia musel dať na určitú právnu otázku rovnakú odpoveď.

8. Podľa § 78 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu, ods. 2 súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

9. Podľa § 77 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

10. O nútené spoločenstvo pôjde vtedy, keď priamo zo zákona alebo z povahy veci je z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutné, aby v konaní vystupovalo spoločenstvo. Inak povedané, existencia spoločenstva je v tomto prípade vynútená hmotnoprávnou úpravou. V prípade žaloby o neplatnosť právneho úkonu sa vyžaduje, aby na strane žalovaných ako nútené procesné spoločenstvo vystupovali všetci účastníci dotknutého právneho úkonu. Ak ide o nútené procesné spoločenstvo, teda o takú procesnú situáciu, keď si hmotnoprávna úprava vyžaduje existenciu procesného spoločenstva na úspech v konaní, pôjde vždy o spoločenstvo nerozlučné. O nerozlučné spoločenstvo ide tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi.

11. V danej veci sú žalobca 1., žalobkyňa 2. a žalobca 6. právni nástupcovia po pôvodnom žalobcovi 1. (P. B.), žalobca 3., žalobkyňa 4. a žalobkyňa 5. sú právni nástupcovia po pôvodnom žalobcovi 3. (C. C.).

12. Žalobca 6. odvolanie voči napadnutému rozsudku síce nepodal, ale keďže so žalobcami 1. až 5., ktorí odvolanie podali tvoria nútené spoločenstvo (§ 78 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a zároveň aj nerozlučné spoločenstvo, odvolanie žalobcov 1. až 5. sa vzťahuje aj na žalobcu 6.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., IV. postupom podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdiť.

14. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 20.2.2019 sa žalobkyňa 2. ako aj právni predchodcovia žalobcov 1., 3., 4., 5., 6. (P. B., C. C.) domáhali určenia, že Zmluva o prevode vlastníctva bytu a kúpna zmluva k rodinnému domu uzavretá dňa 17.9.2014 medzi účastníkmi C. C., C. B. a P. B. na strane jednej ako predávajúci a kupujúcim ZATARA s.r.o. je neplatná, aj určenia, že vlastníckymi nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F.: rodinného domu súp. č. XXXX, na parcele reg. C, parc. č. 3240, pozemku na parc. reg. C, parc. č. 3240 zastavané plochy a nádvoria o výmere 462 m², pozemku na parc. reg. C parc. č. 3241, záhrady o výmere 567 m², pozemku na parc. reg. C parc. č. 3242, záhrady o výmere 483 m² sú žalobca 3. v spoluvlastníckom podiele 1/4 a žalobkyňa 2. v spoluvlastníckom podiele 1/4, určenia, že vlastníckymi nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F.: bytu č. XX, na piatom podlaží bytového domu so súp. č. XXXX, vchod č. 1, ktorý bytový dom je postavený na pozemku parc. reg. C, parc. č. 3185 (pozemok pod bytom nie je predmetom určenia) a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu so súpisným číslom XXXX vo veľkosti 1016/10000 sú žalobkyňa 2. a (pôvodný) žalobca 1. (P. B.) spolu v podiele 1/1.

15. Výrok I. (čiastočné zastavenie konania) nebol napadnutý odvolaním strán, preto nadobudol právoplatnosť.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcov bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol, III. výrokom žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1. až 5. v plnom rozsahu, IV. výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľmi (žalobcami).

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcov bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol (určenie, že Zmluva o prevode vlastníctva bytu a kúpna zmluva k rodinnému domu uzavretá dňa 17.9.2014 medzi účastníkmi C. C., C. B. a P. B. na strane jednej ako predávajúci a kupujúcim ZATARA s.r.o. je neplatná), III. výrokom žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1. až 5. v plnom rozsahu, IV. výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľmi (žalobcami).

18. Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľov) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

19. Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci a vecne správne rozhodol.

20. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, pričom označený odvolací dôvod s ohľadom na nižšie uvedené nebol naplnený.

21. Žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva (§ 131 CSP).

22. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

23. Pôvodná právna úprava zakotvená v Občianskom súdnom poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.6.2016) neobsahovala všeobecné ustanovenie, ktoré by *expressis verbis* upravovalo prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti. V praxi sa však žaloby na určenie právnej skutočnosti (zvyčajne) pripúšťali vo všeobecnej rovine, ak žalobca preukázal na určenie právnej skutočnosti naliehavý právny záujem. Prijatím Civilného sporového poriadku došlo k založeniu novej koncepcie určovacích žalôb v podobe ustanovení § 137 písm. c) a písm. d) Civilného sporového poriadku. Táto je založená na tom, že určovacia žaloba má smerovať k určeniu konkrétneho práva, a to k určeniu jeho existencie alebo neexistencie, ak na takomto určení je naliehavý právny záujem. Je samozrejme možné aj naďalej žalovať na určenie právnej skutočnosti, to je ale limitované prípustnosťou takejto žaloby vo väzbe na osobitný právny predpis. Ustanovenie § 137 písm. d) CSP hovorí o tom, že prípustnosť použitia žaloby o určenie právnej skutočnosti sa viaže na „vyplývanie“ takejto možnosti z osobitného predpisu. Jedinou zákonnou podmienkou jej prípustnosti je teda skutočnosť, že oprávnenie (možnosť) domáhať sa určenia právnej skutočnosti musí vyplývať z osobitného predpisu.

24. Oproti pôvodnej právnej úprave v O. s. p. rozlišuje žaloby na určenie práva (§ 137 písm. c/ C. s. p.) a žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ C. s. p.). U žalôb na určenie práva nová právna úprava zotrvala na preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (s výnimkou ak tento naliehavý záujem vyplýva z osobitného predpisu). U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila nová právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa novej právnej úpravy nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/17/2019).

25. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 137 písm. d) CSP pripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Preto napr. výrok rozsudku, že kúpna zmluva je neplatná, nemá výpovednú hodnotu, či je v čase jeho vyhlásenia vlastníkom veci žalobca, alebo niekto iný. Z opísaných dôvodov nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). Ak bol zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na kupujúceho vykonaný na základe neplatnej zmluvy, predávajúci môže žalovať kupujúceho, že je vlastníkom nehnuteľnosti (žaloba na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti), nemôže sa však domáhať určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, nakoľko takáto žaloba z osobitného právneho predpisu nevyplýva.

26. Súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí žaloby výlučne z procesných dôvodov, keď dospel k záveru, že ak sa žalobcovia domáhajú určenia neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu a kúpnej zmluvy,

teda právnej skutočnosti, je možné takúto žalobu podať iba v prípade, ak takúto možnosť pripúšťa hmotnoprávny predpis (§137 písm. d/ CSP). V tomto prípade však hmotnoprávny predpis (Občiansky zákonník v ustanovení § 588 a nasl.) neupravuje možnosť vyslovenia neplatnosti resp. priamo zrušenie kúpnej zmluvy. V danom prípade by prichádzala do úvahy žaloba podľa § 137 písm. c) CSP, ak na takomto určení je naliehavý právny záujem. Avšak žalobcovia žalobu o určenie vlastníckeho práva počas konania zobrali späť. Z obsahu žaloby taktiež vyplýva, že pôvodní žalobcovia 1. a 3. (ktorí boli taktiež predávajúcimi) spolu so žalobkyňou 2., počas konania zomreli a je zrejmé, že určením neplatnosti zmluvy by sa spor nevyriešil, len by sa posunul do inej žaloby, a to o určenie vlastníckeho práva (avšak nie v takom znení ako bola podaná pôvodne, vzhľadom na stratu procesnej subjektivity žalobcov 1. a 3.), prípadne žaloby o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiťovi. Odvolací súd sa s uvedeným postupom súdu prvej inštancie stotožňuje a považuje ho za vecne správny, keď žaloba bola ako procesne neprípustná zamietnutá.

27. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade sa jedná o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP. Niet pochýb, že právnou skutočnosťou je (aj) právny úkon, ktorý je právnou teóriou charakterizovaný ako tzv. subjektívna právna skutočnosť. Pokiaľ tu teda išlo o žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, táto je subsumovateľná pod ust. § 137 písm. d) CSP upravujúce určenie právnej skutočnosti.

28. Žalobcovia namietali, že okresný súd po čiastočnom späťvzátí žaloby posudzoval žalobu o určenie právnej skutočnosti prísne formalisticky a nevychádzal tak z celkového obsahu žaloby a rozhodujúcich skutkových tvrdení v nej opísaných (poukaz na R 14/2021). Z obsahu žaloby, dôkazov doložených do spisu a rovnako tak i z pojednávaní, ktoré vo veci prebehli je jasne badateľný úmysel žalobcov určiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré mali pred uzatvorením zmluvy o prevode vlastníctva k bytu a kúpnej zmluvy vo svojom vlastníctve.

29. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodní žalobcovia 1. a 2. (P. B., C. C. a žalobkyňa 2. sa žalobou doručenu okresnému súdu dňa 20.2.2019 domáhali určenia (Zmluva o prevode vlastníctva bytu a kúpna zmluva k rodinnému domu uzavretá dňa 17.9.2014 medzi účastníkmi C. C., C. B. a P. B. na strane jednej ako predávajúci a kupujúcim ZATARA s.r.o. je neplatná, vlastníckymi nehnuteľnosťami zapísaných na LV č. XXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F.: rodinného domu súp. č. XXXX, na parcele reg. C, parc. č. 3240, pozemku na parc. reg. C, parc. č. 3240 zastavané plochy a nádvoria o výmere 462 m², pozemku na parc. reg. C parc. č. 3241, záhrady o výmere 567 m², pozemku na parc. reg. C parc. č. 3242, záhrady o výmere 483 m² sú žalobca 3. v spoluvlastníckom podiele 1/4 a žalobkyňa 2. v spoluvlastníckom podiele 1/4, že vlastníckymi nehnuteľnosťami zapísaných na LV č. XXXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F.: bytu č. XX, na piatom podlaží bytového domu so súp. č. XXXX, vchod č. 1, ktorý bytový dom je postavený na pozemku parc. reg. C, parc. č. 3185 (pozemok pod bytom nie je predmetom určenia) a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu so súpisným číslom XXXX vo veľkosti 1016/10000 sú žalobkyňa 2. a (pôvodný) žalobca 1. (P. B.) spolu v podiele 1/1. Uznesením č. k. 2C/5/2019-208 zo dňa 15.10.2020 okresný súd rozhodol, že pokračuje v konaní s dedičmi po neb. C. C. a to s G. C. ako žalobcom 3., s I. J. ako žalobkyňou 4. a s L. L. ako žalobkyňou 5. Uznesením č. k. 2C/5/2019-216 zo dňa 25.1.2021 okresný súd rozhodol, že pokračuje v konaní s dedičmi po neb. P. B. a to s A. B. ako žalobcom 1. a s N. B. ako žalobcom 6. V žalobe okrem poukazu na uzavretú zmluvu o prevode vlastníctva bytu a kúpnu zmluvu k rodinnému domu zo dňa 17.9.2014 uviedli, že zmluvou boli prevedené dve nehnuteľnosti o 1/3 nižšie ako bola hodnota lacnejšej nehnuteľnosti z dvoch uvedených, tak že druhú nehnuteľnosť, ktorá bola drahšia získal kupujúci úplne zadarmo. Po právoplatnosti vkladu zo strany katastra potom žalovaný urýchlene prevádzal nehnuteľnosti nadobudnuté zo zmluvy zo dňa 17.9.2014 na tretie osoby, ktoré po oboznámení sa s celou právnou situáciou tieto vracali späť žalovanému. Výzvou zo dňa 3.12.2021 (na čl. 243) okresný súd vyzval, aby doručili spoločne opravu žalobného výroku II. a III., aby bol špecifikovaný ku dňu smrti žalobcovi 1. a 3., vzhľadom k tomu, že žalobca 1. zomrel dňa XX.X.XXXX a žalobca 3. dňa XX.X.XXXX. Žalobcovia 1. až 5. doručili dňa 15.12.2019 návrh na zmenu petitu v znení (súd určuje, že vlastníckymi nehnuteľnosťami zapísaných na LV č. XXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F.: rodinného domu súp. č. XXXX, na parcele reg. C, parc. č. 3240, pozemku na parc. reg. C, parc. č. 3240 zastavané plochy a nádvoria o výmere 462 m², pozemku na parc. reg. C parc. č. 3241, záhrady o výmere 567 m², pozemku na parc. reg. C parc. č. 3242, záhrady o výmere 483 m² sú žalobkyňa 2. v spoluvlastníckom podiele 1/4, žalobca 3. v spoluvlastníckom podiele 1/12, žalobkyňa 4. v spoluvlastníckom podiele 1/12, žalobkyňa 5. v spoluvlastníckom podiele 1/12, súd určuje, že vlastníckymi nehnuteľnosťami zapísaných na LV č. XXXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F.: bytu č.

XX, na piatom podlaží bytového domu so súp. č. XXXX, vchod č. 1, ktorý bytový dom je postavený na pozemku parc. reg. C, parc. č. 3185 (pozemok pod bytom nie je predmetom určenia) a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu so súpisným číslom XXXX vo veľkosti 1016/10000 sú žalobkyňa 2. v spoluvlastníckom podiele 3/4 a žalobca 1. v spoluvlastníckom podiele 1/12. Žalobcovia 1. až 5. doručili dňa 19.1.2022 návrh na zmenu petitu v znení (súd určuje, že vlastníckmi nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F.: rodinného domu súp. č. XXXX, na parcele reg. C, parc. č. 3240, pozemku na parc. reg. C, parc. č. 3240 zastavané plochy a nádvoria o výmere 462 m², pozemku na parc. reg. C parc. č. 3241, záhrady o výmere 567 m², pozemku na parc. reg. C parc. č. 3242, záhrady o výmere 483 m² sú žalobkyňa 2., žalobca 3., žalobkyňa 4., žalobkyňa 5., pričom rozhodnutie bude podkladom na rozhodnutie o novoobjavenom dedičstve v prospech právnych nástupcov po pôvodnom žalobcovi 3., súd určuje, že vlastníckmi nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX, okres Skalica, obec F., k.ú. F.: bytu č. XX, na piatom podlaží bytového domu so súp. č. XXXX, vchod č. 1, ktorý bytový dom je postavený na pozemku parc. reg. C, parc. č. 3185 (pozemok pod bytom nie je predmetom určenia) a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu so súpisným číslom XXXX vo veľkosti 1016/10000 sú žalobkyňa 2. a žalobca 1., pričom rozhodnutie bude podkladom na rozhodnutie o novoobjavenom dedičstve v prospech právnych nástupcov po pôvodnom žalobcovi 3.). Na pojednávaní dňa 16.6.2022 (zápisnica o pojednávaní dňa 22.6.2022 čl. 298) právny zástupca žalobcov 1. až 5. uviedol, že sa domáhajú určenia jednak neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu a kúpnej zmluvy rodinného domu v zmysle bodu 1 pôvodného žalobného petitu a zároveň sa domáhajú určenia vlastníctva v zmysle zmeny návrhu, ktorú doručili okresnému súdu dňa 19.1.2022. Sudkyňa konštatovala, že navrhovaná zmena petitu je v podstate rozhodnutím o dedičskom práve, čo je predmetom dedičského konania, preto je potrebné aby právny zástupca formuloval žalobný petit v zmysle ustálenej súdnej prax, keď pôvodný žalobcovia, ktorí sa domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam počas konania zomreli. Právny zástupca žalobcov 1. až 5. uviedol, že „trvá na svojom nároku uvedenom v bode 1. žaloby zo dňa 18.2.2019, a v ostatných dvoch nárokoch na podanej žalobe netrvá, a v týchto nárokoch berie žalobu späť“. Na pojednávaní dňa 2.8.2022 (zápisnica o pojednávaní dňa 2.8.2022 na čl. 311) sudkyňa potom, ako konštatovala, že uplatnenou žalobou v nároku 1. sa žalobcovia domáhajú určenia právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP, vyzvala na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcov 1. až 5., ktorý uviedol, že „žalobcovia sa predmetnou žalobou domáhajú určenia neplatnosti kúpnej zmluvy z 17.9.2014“.

30. S poukazom na obsah spisu označený v odseku 28 odvolací súd konštatuje, že okresný súd v danej veci nepostupoval formalisticky, ale v súlade s požiadavkami žalobcov (ako páni sporu) v zmysle obsahu ich žaloby ako aj navrhovanými žalobnými návrhmi, pričom v danej veci sa nejedná o identickú situáciu ako v konaní, ktorá bola predmetom prieskumu dovolacieho súdu vo veci sp. zn. 7Cdo/268/2019 (R 14/2021), na ktorú nedôvodne poukazujú žalobcovia v odvolaní. Od začiatku predmetného konania bolo jednoznačne zrejme čoho sa žalobcovia domáhajú, keď sa výslovne domáhali troch určovacích výrokov (určenia neplatnosti zmluvy podľa § 137 písm. d/ CSP ako určenia vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c/ CSP). A teda nebol dôvod na postup podľa § 129 ods. 1 CSP. Hoci v priebehu konania, v súvislosti so zmenou na strane žalobcov, keď pôvodní žalobca 1. a 3. zomreli, vznikla potreba úpravy určovacích výrokov týkajúcich sa určenia vlastníckeho práva, na ktorú okresný súd žalobcov aj písomne aj na pojednávaní vyzýval, žalobcovia však postupovali tak, že žalobné návrhy týkajúce sa určenia vlastníctva zobrali späť a na pojednávaní dňa 2.8.2022 výslovne trvali na jedinom určovacom výroku ohľadom neplatnosti zmluvy. S ohľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalobcov v zmysle odseku 27.

31. Odvolací súd ešte dopĺňa, že pokiaľ žalobcovia vo vyjadrení (k vyjadreniu žalovaných k odvolaniu žalobcov) označenom v odseku 7, poukazujú na rozhodnutia okresných súdov, je nutné poukázať na to, že žalobcami označené rozhodnutia sa týkajú inej situácie, keď predmetom konania je síce určenie neplatnosti zmluvy, avšak v súvislosti s porušením predkupného práva nárokom vyplývajúcim z ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka, čo nie je daný prípad.

32. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku ako aj vo výroku III. a IV. (o nároku na náhradu trov konania výslovne nenapadnutých odvolacou argumentáciou) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. Potvrdzujúci výrok odvolacieho súdu sa vzťahoval aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže súd dôvodne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a v zmysle zásady úspechu priznal úspešným žalovaným 1. a 2. nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že úspech v konaní sa pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, bolo potrebné vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku úspešná, teda žalovaným 1. a 2., ktorým vznikol nárok na náhradu trov konania v jednotlivých fázach konania.

34. Z dôvodu, že žalovaní 1. a 2. boli úspešní aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, vzniklo im právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaní 1. a 2. majú voči žalobcom 1., 2., 3., 4., 5. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Vzhľadom na procesné dôsledky nerozlučného (núteného) procesného spoločenstva v danom spore, procesný úkon žalobcov – odvolanie sa vzťahoval na všetkých žalobcov, teda aj na žalobcu 6. Odvolanie však žalovaný 6. neinicioval a vznik odvolacích trov protistrany tak neprivodil. Uvedená okolnosť bola preto podľa § 257 CSP dôvodom, pre ktorý žalovaným 1. a 2. voči žalobcovi 6. náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal.

36. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľov, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

37. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sporovej strany, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jej práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

38. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto rozhodnutie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).